

РЕШЕНИЕ

№ 278

гр. Варна, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV А СЪСТАВ ГО, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Станислав М. Ангелов

при участието на секретаря Марияна Ив. Иванова
като разгледа докладваното от мл.с. Станислав М. Ангелов Въззивно
гражданско дело № 20243100500238 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и следващите от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба входящ № 8672/22.12.2023 г. по описа на РС-П., подадена от Х. В. К., чрез процесуалните й представители адв. Г. Н. и адв. Г. Г., срещу Решение № 322/05.12.2023 г., постановено по гр. д. № 763/2023 г. по описа на РС-П., 4-ти състав, с което съдът е: признал за установено в отношенията между страните, че ответникът Х. В. К. дължи на ищеца „Е.-П.П.“ АД, ЕИК ***** сумата в размер на: 3670,32 лева, представляваща стойност на служебно начислена електрическа енергия, по извършена корекционна процедура, за периода от 20.12.2016г. до 19.12.2017г., за обект на потребление в гр. П., ул. “В.А.” № 29, с партида с клиентски номер ***** и абонатен номер *****; за което вземане е издадена фактура № *****г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението - 28.04.2023г. до окончателното погасяване на задължението и сумата в размер на 1484,19лева, представляваща обезщетение за забавата, върху главницата, за периода от 16.04.2019г. до 12.03.2020г. и от 09.04.2020г. до 21.04.2023г., за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 267/16.05.2023г. по описа на РС-П., по ч.гр.д.№ 457/2023г. по описа на РС-П., на основание чл. 422, ал. 1 ГПК; както и е осъдил Х. В. К. да заплати на „Е.-П.П.“ АД, сумата от 1387,09лева, представляваща направени съдебно-деловодни разноски за разглеждане на делото пред РС-П. и сумата от 153,09лева, представляваща направени съдебно-деловодни в производството по ч.гр.д. № 457/2023г. по описа на РС-П..

Въззивникът - Х. К. счита, че обжалваното първоинстанционно решение е неправилно и незаконосъобразно. Счита, че служебно начислената електрическа енергия не е реално потребена. Счита, че вземанията на „Е.-П.П.“ АД са погасени по давност, като

първоинстанционният съд неправилно е определил, че за вземанията на „Е.-П.П.“ АД важи общата 5-годишна давност, считано от 16.04.2019 г. Счита, че се касае за вземания за периодични плащания, по смисъла на чл. 111 буква „в“ от ЗЗД, за които е приложима кратката 3-годишна давност, която е изтекла.

Моли съда да отмени първоинстанционното решение, като неправилно и незаконосъобразно и да постанови решение, с което да отхвърли предявените от „Е.-П.П.“ АД срещу нея искове.

Претендират се разноси.

В срока по чл. 263 от ГПК насрещната страна - „Е.-П.П.“ АД, чрез процесуалния си представител адв. Х. И. от АК-Варна, е подала отговор на въззивната жалба, с който моли съда да остави без уважение въззивната жалба, като неоснователна и да потвърди първоинстанционното решение.

В открито съдебно заседание въззивната страна - Х. К. не се явява, не се представлява. Постъпила е молба с входящ № 6263/11.03.2024 г., подадена от процесуалните представители на Х. К., с която се сочи, че няма да се явят в съдебно заседание, настояват делото да се гледа в тяхно отсъствие, като заявяват, че поддържат въззивната жалба.

В открито съдебно заседание въззиваемата страна - „Е.С.“ АД, чрез процесуалния си представител адв. Л.М. поддържа отговора на жалбата и пледира за оставяне в сила на решението на районния съд, като законосъобразно и правилно.

Претендират се разноси.

Съдът, за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционното производство е образувано по предявен от „Е.-П.П.“ АД, ЕИК ***** срещу Х. В. К., ЕГН ***** положителен установителен иск с правно основание чл. 124 от ГПК, вр. чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 и чл. 86, ал.1 ЗЗД, с който се иска да бъде прието за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществува вземане за сумата от 3670,32лева, представляваща стойност на потребена, но неотчетена ел. енергия за периода 20.12.2016г. до 19.12.2017г. по партида с кл. номер ***** и аб. номер ***** за обект на потребление в гр. П., ул. В.А. № 29, за което вземане е издадена фактура № *****г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в съда - 28.04.2023г. до окончателното погасяване на задължението и за сумата от 1484,19лева, представляваща обезщетение за забава върху горната главница за периода от 16.04.2019г. до 21.04.2023г., за които вземания е издадена заповед № 267/16.05.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 457/2023г. на ПРС.

„Е.-П.П.“ АД твърди, че с ответницата Х. В. К. са в договорни отношения по доставка на ел. енергия в собствения ѝ имот в гр. П., ул. В.А. № 29 с кл. № ***** и аб.№ ***** , независимо. Х. В. К. на 22.04.2019г. е депозирала заявление за продажба, достъп и пренос на ел. енергия и смяна на титуляря на партидата, който към 19.12.2017г. е бил Ж.П.. Твърди, че Х. К. има качеството на потребител за процесния период, легитимирайки се като собственик на имота въз основа на нотариален акт от 2013г. Съответно счита, че отношенията помежду им се регламентират от ОУ на ДПЕЕ на „Е.-П.П.“ АД, приети на основание чл. 98а ЗЕ и одобрени от регулаторния орган КЕВР.

Твърди, че на 19.12.2017г. от служители на „Е.С.“ АД е била извършена техническа проверка на измервателната система в обект нахоящ се в град П., ул. „В.А.“ № 29, с абонатен номер: ***** . За извършената проверка е бил е съставен констативен протокол № *****г., подписан от член на домакинството на абоната и един независим свидетел. Електромерът е демонтиран, подменен с нов, поставен в индивидуална опаковка, пломбиран с пломба №***** и е изпратен в Български институт по метрология за метрологична експертиза.

От извършената от Български институт по метрология, Главна дирекция „Мерки и

измервателни уреди“, Регионален отдел – Варна експертиза, за която е съставен констативен протокол № 859/28.03.2019г., е установено, че в тарифната схема на електромера е била осъществявана намеса. Установена е наличие на преминала ел. енергия по тарифа 1.8.3 в размер на 022020,8 кВтч., която не е визуализирана на дисплея.

На 04.04.2019г. „Е.С.“ АД е съставило становище за начисляване на ел. енергия и вземането е конкретизирано по размер. Установено е точното количество неотчетена ел. енергия след прочитане на регистри 1.8.3 от паметта на СТИ – 22020 квтч. Твърди, че този тип вмешателство има за цел част от консумираната ел. енергия да бъде отклонявана в регистър, който не се визуализира.

За остойността на количеството реално доставена и потребена, но неотчетената ел. енергия е издадена фактура № 0278593455 за сумата от 3670,32 лева с период на корекцията 20.12.2016г.- 19.12.2017г. Сумата се твърди че е дължима на основание чл. 50 ПИКЕЕ вр. чл. 200 ЗЗД.

Предвид падежа на плащане- 15.04.2019г. претендира и обезщетение за забава върху горната главница, в размер на 1484,19 лева, считано от 16.04.2019 г. до 21.04.2023 г. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК Х. В. К., чрез процесуалните си представители е подала отговор, с който оспорва предявения иск. Прави възражение за погасяване на вземането по давност, започнала да тече считано от 19.12.2017г., когато е извършена проверката, установено е несъответствието и СТИ е демонтирано. Счита, че забавянето на проверката в БИМ, не може да се тълкува в нейна вреда. Твърди, че още при проверката е уведомила проверяващия екип, че тя е собственик на имота, въпреки което в нарушение на чл. 47, ал. 2 и ал. 3 ПИКЕЕ, не е била поканена да подпише протокола, нито е уведомена за корекционната процедура и начисленото въз основа на нея задължение. Оспорва констатациите отразени в констативния протокол. Счита, че констативния протокол е изготвен в нарушение на Общите условия и чл. 47 ПИКЕЕ в редакцията към момента на проверката, доколкото не е присъствала при извършването ѝ. Твърди, че е била повикана едва след нейното приключване. Твърди, че за процесния период редовно е заплащала отчитаното количество ел. енергия. Оспорва начин и методика на начисляване на сумата. Счита, че констативния протокол на БИМ като издаден година след демонтажа на СТИ, не следва да се кредитира, в т.ч. поради липса в него на информация необходима за прилагане на корекционна процедура. Посочва, че при монтажа на въпросното СТИ за тарифа 1.8.3 липсва отразяване на показанията по нея. Затова счита, че е невъзможно извеждане извод, че това количество е натрупано в процесния период от време и го счита за произволно определено. Твърди, че ищцовото дружество за периода е нямало законово основание, на което да извършва корекционна процедура. Счита, че корекционната процедура се основава на нищожни норми, в т.ч. поради тяхната неравноправност, доколкото въвеждали обективна отговорност на потребителя. Моли за отхвърляне на исковите претенции и присъждане на разноси.

В открито съдебно заседание пред РС-П. ищецът чрез процесуалния си представител поддържа исковата молба.

В открито съдебно заседание пред РС-П. ответникът чрез процесуален представител поддържа депозирания отговор.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните е прието за безспорно установено и ненуждаещо се от доказване, че се намират в договорни отношения по отношение на доставка на ел. енергия за обект- в гр. П., ул. В.А. № 29, кл. номер ***** и аб. номер *****.

От приложеното по настоящото дело заповедно производство - гр. дело № 457/2023г. по описа на РС-П., става видно, че от „Е.-П.П.“ АД, в качеството му на кредитор е подадено

заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Х. В. К. – длъжник, за суми, представляващи неплатена стойност на ел. енергия по фактура, издадена на 05.04.2019 г. за обект с клиентски номер ***** и аб. номер *****, находящ се в гр. П., ул. В.А. № 29, и обезщетение за забава върху нея в размер на 1484,19 лева – за периода от падежа на фактурата до 21.04.2023 г. Издадена е заповед за изпълнение по чл. 410, ал.1 ГПК за процесните вземания, срещу която длъжникът – Х. В. К. е възразил.

От констативен протокол с номер 1301210 се установява, че на 19.12.2017г. в 10:00 часа служители на „Е.-П.М.“ АД – П. З. Д. и С.Г. Д., на основание чл. 83 от ЗЕ и ОУДПЕЕ са извършили проверка на измервателните системи и свързващите ги електрически инсталации на клиент Ж. Б. П., за обект с адрес в град П., ул. „В.А.“ № 29, с клиентски номер: ***** и абонатен номер: *****. Проверката е извършена в присъствието на свидетел-Н.Н.К. и Х. В. К. – живущи на адреса. При извършената проверка е установено, че на електромерното табло е липсвала пломба и щит. Показанията на електромер фабричен номер: ***** са били: нощна тарифа-002790, дневна тарифа-003143. По време на проверката СТИ е демонтирано за експертиза в БИМ, поставено в опаковка и пломбирано с пломба номер: *****. Демонтираното СТИ е подменено с ново, изправно СТИ, с нулеви показания на тарифите, като електромерното табло е било пломбирано. Проверката е приключила в 10:40 часа, като протоколът удостоверяващ извършването ѝ е подписан от П. Д. и С. Д. – съставители на протокола и Н.Н.К. – живущ на адреса и Х. В. К..

От констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване № 859/28.03.2019г. – АУ-Е-000029-76184/22.12.2017г., извършена в Български институт по метрология, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, Регионален отдел – Варна, става видно, че при софтуерно четене на статичен еднофазен двутарифен електромер с идентификационен номер: ***** е установена намеса в тарифната схема на електромера, която за изследвания тип електромер трябва да се състои в две тарифи – Т 1 и Т 2. Действително потребената енергия се разпределя и върху невизуализирана тарифа – Т 3, като количеството разпределена в невизуализираната тарифа енергия е – 022020,8 квтч. Не е осъществяван достъп до вътрешността на електромера. Електромерът съответства на метрологичните характеристики, отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергията.

От становище за начисление на електрическа енергия от 04.04.2019г. става видно, че е одобрено начисляването на допълнително количество ел. енергия в размер на общо 22020квтч. за периода от 20.12.2016 г. до 19.12.2017 г., както следва: 6516 кВтч. за периода 20.12.2016г. до 06.04.2017г. , 5127кВтч за периода 07.04.2017г. до 30.06.2017г. и 10377кВтч за периода 01.07.2017- 19.12.2017г. Корекцията е извършена на основание - софтуерен прочит на паметта на СТИ, при който е установено точното количество неотчетена ел. енергия.

Въз основа на това становище по партидата на абоната е било начислено допълнително количество ел. енергия за периода 20.12.2016- 19.12.2017г. в размер на 22020квтч. за остойностяване, на която е издадена фактура с № *****г. за сумата от 3670,32лева, със срок за плащане до 15.04.2019 г.

Копия на документите от извършената проверка – констативен протокол № 1301210 и издадената фактура са били изпратени на Ж. Б. П., с което тя е била информирана, че с оглед на проверката е издаден счетоводен документ № ***** г. с който е начислена сумата за плащане в размер на 3670,32 лева, със срок на плащане до 15.04.2019 г.

От протокол за монтаж/демонтаж на електромер от 14.10.2015 г. става видно, че на посочената дата, служители на „Е.-П.М.“ АД са демонтирали съществуващ електромер и са монтирали нов електромер № *****, с нулеви показания за дневна и нулеви показания за нощна тарифа, на обект с адрес в град П., ул. „В. А.“ № 29, клиент – Ж.П., клиентски № *****, абонатен № *****.

От заявления: № 5100949/22.04.19 и № 5100953/22.04.19 за предоставяне на достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.С.“ АД, става

видно, че на 22.04.2019 г. в град Варна, Х. В. К., с постоянен и настоящ адрес в град П., ул. „В.А.“ № 29 е подала заявленията, по отношение на съществуващ обект – къща, в град П., ул. „В.А.“ № 29, с клиентски № *****, абонатен № *****, като е посочено, че досега се имотът е използвал от Ж.П.. Посочено е, че към заявленията са представени документи – нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **, том 5, рег. № ****, дело № *** от **** г.; Вписан в СВ с входящ рег. № **** от **** г.; акт. № ***, том *, дело ****.

От справка извършена чрез отдалечен достъп в Агенция по вписванията, става видно, че на 01.08.2013 г. Х. В. К. е закупила жилищна сграда, постройка на допълващо застрояване, стопанска постройка и поземлен имот в град П., ул. „В.А.“ № 29.

От заключението на приетата и неоспорена от страните СТЕ, което съдът цени, като обективно, пълно и дадено от лице, притежаващо специални знания, се установява, че СТИ е от одобрен тип. Метрологичната му проверка е от 2015 г. Към датата на демонтажа му /датата на проверката/ - 19.12.2017 г. процесният СТИ е бил метрологично годен. Като същият има шест годишна метрологична годност. Процесният СТИ с фабричен № ***** е монтиран на 14.10.2015г. с показания на Т1 – 0 квтч. и Т 2 – 0 квтч. Схемното изпълнение на електромерите от процесния тип е с аналогов вход /измервателен мост/, след което става импулсно преобразуване на сигнала в зависимост от силата на преминаващия ток. Следователно, за да е налице какъвто и да е отчет, в която и да е от тарифите, които са общо 5 броя за активна енергия, е необходимо през аналоговия вход да премине ел. енергия. Отчетеното в тарифа Т3 количество електроенергия в размер на 22020 квтч. е преминало през СТИ, но в резултат на намеса в тарифната схема - претарифиране с въвеждане на тарифа Т 3, която не е действаща по заводска настройка, този отчет не се визуализира, инкасира и заплаща. В настоящия случай е налице софтуерна намеса в СТИ, изразяваща се в активиране на трета тарифа /от общо 5/, при което част от отчетената от СТИ ел. енергия се насочва като отчет в тарифа Т3. Това количество енергия обаче не се визуализира на дисплея, съответно не се отчита и от там не се и заплаща. За да се постигне намеса, т.е. претарифиране е нужна парола за достъп до второ ниво и съответните технически средства. Касае се за реално потребена ел. енергия, която не е визуализирана на дисплея на СТИ, не е отчитана от инкасатора и от там същата не е заплатена от абоната.

В съдебно заседание пред първата инстанция вещото лице инж. К. М. е пояснил, че началните показания на невизуализираните тарифи трябва да са нулеви при липса на данни, защото при монтаж на СТИ, до 2017 г. не е имало практика да се отбелязва наличието на отчетената електроенергия и в 3-та и 4-та тарифа. Сега вече се отбелязва, заради проблеми, които са възниквали с активирането на 3-та и 4-та тарифа. В случая не е било записано в протокола, че показанията на невизуализираните тарифи са нулеви, защото не е имало практика да се отбелязва какви са показанията им, тъй като по заводска настройка този електромер има активни само две тарифи.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Въззивната жалба, инициирала настоящото въззивно производство е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания, като съгласно указанията, дадени в т. 1 от ТР № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, служебно следи за приложението на императивни правни норми.

В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като постановено от надлежен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в изискуемата форма и при наличието всички положителни, респ. липса на отрицателни процесуални предпоставки, обуславящи правото

на иск и неговото надлежно упражняване.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, настоящият съдебен състав намира следното:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал.1 от ГПК. Предмет на исковата претенция са суми, представляващи неплатена стойност на служебно начислена ел. енергия по извършена корекционна процедура за периода 20.12.2016г. до 19.12.2017г. по партида с клиентски номер ***** и аб. номер ***** за обект на потребление в гр. П., ул. В.А. № 29, за което вземане в размер на 3670,32 лева е издадена фактура № *****г., както и обезщетение за забава върху главницата от 3670,32 лева. Правният интерес от търсената защита се извежда от първоначално инициираното заповедно производство по ч.гр.д.№ 457/2023г. на ПРС, по което е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410, ал.1 ГПК за процесните вземания, срещу която длъжникът – Х. К. е възразила.

В тежест на „Е.-П.П.“ АД е да установи при условията на пълно и главно доказване, че с Х. К. се намират в договорни отношения с предмет покупко- продажба на ел.енергия в посочения обект и период; че така начисленото количество ел. енергия е доставено, но не е отчетено при редовните отчети, поради наличие на намеса в тарифната схема на СТИ и отклоняване на ел.енергия в невизуализиран регистър; че проверката и начисляването на сумата са извършени съобразно одобрените и приети ПИКЕЕ; че така преизчислената ел. енергия е определена правилно като количество и размер на дължимата за нея сума съобразно ПИКЕЕ; падеж на задължението и размер на дължимото се обезщетение за забава.

От заявления: № 5100949/22.04.19 и № 5100953/22.04.19 за предоставяне на достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.С.“ АД, е установено, че на 22.04.2019 г. в град Варна, Х. В. К., с постоянен и настоящ адрес в град П., ул. „В.А.“ № 29 е подала заявленията, по отношение на съществуващ обект – къща, в град П., ул. „В.А.“ № 29, с клиентски № *****, абонатен № *****, като е посочено, че досега имотът се е използвал от Ж.П.. Посочено е, че към заявленията са представени документи – нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **, том *, рег. № ****, дело № ***от **** г.; Вписан в СВ с входящ рег. № ***** от -*****г.; акт. № ***, том *, дело *****/*****г.

От справка чрез отдалечен достъп в Агенция по вписванията е установено, че на 01.08.2013 г. Х. В. К. е закупила жилищна сграда, постройка на допълващо застрояване, стопанска постройка и поземлен имот в град П., ул. „В.А.“ № 29.

От горното следва изводът, че Х. К. има качеството на битов потребител на ел. енергия, тъй като от 01.08.2013 г. и към момента на извършване на процесната проверка на СТИ – 19.12.2017 г. е собственик на снабдявания с ел. енергия имот. Тя е потребител на енергийни услуги, който купува електрическа енергия за битови нужди, поради което има задължението да заплаща консумираната ел. енергия.

С решение № 1500/06.02.2017г. на ВАС по адм. д. № 2385/2016г. /обн. ДВ, бр. 15/14.02.2017г./ нормите на чл. 1- 47 и чл. 52 – 56 ПИКЕЕ в редакцията им към момента на извършване на проверката на СТИ са отменени. Предвид отмяната на тези правила, приложение следва да намерят ОУДПЕЕ. В тях обаче също липсват норми, разписващи процедура по извършване на проверка на СТИ и нейното документиране.

При това положение, съгласно трайно установената практика на ВКС приложение следва да намерят общите правила на ЗЗД във връзка със задължението на купувача да плати цената на доставената стока, включително правилото на чл.183 от ЗЗД, че когато е доставено определено количество енергия, но поради допусната грешка е отчетена доставка в по-малък размер и е заплатено по-малко от реално дължимото, купувачът следва да доплати разликата като цена на продадената енергия. Този извод следва от общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, и от общия правен принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. Същевременно според константната практика на ВКС /решение № 97 от 28.07.2015 г. по т. д. № 877/2014 г. на ВКС,

I ТО, решение № 115 от 20.05.2015 г. по гр. д. № 4907/2014 г. на ВКС, IV ГО, решение № 19 от 21.02.2014 г. по т. д. № 2014/2013 г. на ВКС, II ТО, решение № 228/10.09.2012 г. по гр. д. № 311/2011 г. на ВКС, IV ГО, решение № 487/29.11.2012 г. по гр. д. № 1750/2011 г. на ВКС, IV ГО и др. /, при неправомерно въздействие върху СТИ от страна на потребителя, той дължи заплащане на реално потребената електрическа енергия, ако доставчикът докаже наличието на потребление и действителния му размер, като това разрешение не влиза в колизия с дължимата и законово регламентирана защита на потребителите от евентуални неравноправни клаузи. Софтуерното въздействие върху СТИ, извършено от потребителя, при което не е отчетена при електроразпределителното дружество част от действително потребената електрическа енергия, влече като последица ангажиране на отговорността на потребителя по чл. 183 ЗЗД във вр. с чл. 200 от ЗЗД.

В настоящия случай от заключението на приетата и неоспорена от страните СТЕ е установено, че СТИ е от одобрен тип и отчетеното в невизуализиран регистър - тарифа Т3 количество електроенергия в размер на 22020 квтч. е преминало през СТИ, но в резултат на намеса в тарифната схема - претарифиране с въвеждане на тарифа Т 3, която не е действаща по заводска настройка, този отчет не се визуализира, инкасира и заплаща; налице е софтуерна намеса в СТИ, изразяваща се в активиране на трета тарифа /от общо 5/, при което част от отчетената от СТИ ел. енергия се насочва като отчет в тарифа Т3. Това количество енергия обаче не се визуализира на дисплея, съответно не се отчита и от там не се и заплаща. Касае се за реално потребена ел. енергия, която не е визуализирана на дисплея на СТИ, не е отчитана от инкасатора и от там същата не се заплаща от абоната.

Началните показания на невизуализираната тарифа са били нулеви, тъй като по заводска настройка процесният електромер има активни само две тарифи.

Съгласно установената практика /решение по гр. дело № 7398/2022г. на ВКС и цитираните в него /, протоколът на БИМ е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползват с материална доказателствена сила по чл. 179 ГПК за извършените от съответните длъжностни лица при проверките действия и за направените от тези лица констатации. Реално потребената ел. енергия е количествено установена с констативен протокол от метрологична експертиза, извършена в Български институт по метрология, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, Регионален отдел – Варна – 022020,8 квтч. Същата е разпределена за една година назад от извършената проверка и е остойностена с издадена фактура с № *****г. в размер на сумата от 3670,32лева, със срок за плащане до 15.04.2019 г. В настоящия случай по делото безспорно се установи, че Х. К. реално е потребила ел. енергия в количествено измерение - 22020 квтч. Същата на основание чл. 183 от ЗЗД, във вр. с чл. 200 от ЗЗД следва да бъде заплатена. Потребената ел. енергия е остойностена с процесната фактура и следва да бъде заплатена от Х. К..

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че начислената от „Е.-П.П.“ АД на Х. В. К. сума в размер на 3670,32 лева е законосъобразно.

Основателността на иска за присъждане на главното вземане обуславя основателността на произтичащото от него акцесорно вземане за обезщетение за забава, на основание чл. 86 от ЗЗД, в размер на законната лихва, считано от деня на забавата – денят следващ изтичането на срока за плащане по процесната фактура – 16.04.2019 г. до 21.04.2023 г. в размер на 1484,19 лева.

Крайните изводи на ОС-Варна и РС-Варна съвпадат, с оглед на което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Възраженията на Х. К., че посоченото задължение е погасено по давност е неоснователно. В случая се касае за общата 5 годишна давност, а не за специалната 3-годишна давност за периодични платежи. В случая не се касае за периодични, повтарящи се задължения за плащане, а за неизпълнение на договорно задължение за заплащане на цената за потребена ел. енергия. Началото на погасителната давност следва да се счита от деня следващ падежа по фактурата – 16.04.2019 г. Към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в съда –

27.04.2023 г. пет годишната погасителна давност не е изтекла.

Възражението, че началните показания на тарифите от невизуализирания регистър не са били с нулеви показатели при монтирането на СТИ е неоснователно. Вещото лице инж. К. М. е пояснил, че началните показания на невизуализираните тарифи трябва да са нулеви при липса на данни, защото при монтаж на СТИ, до 2017 г. не е имало практика да се отбелязва наличието на отчетената електроенергия и в 3-та и 4-та тарифа.

По разноските:

С оглед изхода на спора, направеното искане и доказателства, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, Х. К. следва да бъде осъдена да заплати на „Е.-П.П.“ АД направените по делото разноски пред ОС-Варна, за заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 984 лева с ДДС.

Водим от горното, ОС-Варна

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 322/05.12.2023 г., постановено по гр. д. № 763/2023 г. по описа на РС-П., 4-ти състав, с което съдът е: признал за установено в отношенията между страните, че ответникът Х. В. К. дължи на ищеца „Е.-П.П.“ АД, ЕИК ***** сумата в размер на: 3670,32 лева /три хиляди шестстотин и седемдесет лева и тридесет и две стотинки/, представляваща стойност на служебно начислена електрическа енергия, по извършена корекционна процедура, за периода от 20.12.2016г. до 19.12.2017г., за обект на потребление в гр. П., ул. В.А. № 29, с партида с клиентски номер *****, абонатен номер *****, за което вземане е издадена фактура № *****г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в съда - 28.04.2023г. до окончателното погасяване на задължението и сумата от 1484,19лева /хиляда четиристотин осемдесет и четири лева и деветнадесет стотинки/, представляваща обезщетение за забавата, върху главницата, за периода от 16.04.2019г. до 21.04.2023г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 267/16.05.2023г. по описа на РС-П., по ч.гр.д.№ 457/2023г. по описа на РС-П., на основание чл. 422, ал. 1 ГПК; както и в частта му за разноските

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, Х. В. К. да заплати на „Е.-П.П.“ АД, сумата от 984 лева /деветстотин осемдесет и четири лева/ - представляваща направените съдебно-деловодни разноски за разглеждане на делото пред ОС-Варна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____